

Αμανέ. κ.
 Γραι'ε. μμμ. σ. 18, 3

Ἀγέανδρα,³
 (15 αι.)

αρχ. ἔγγ. περὶ τὸ 1500.

Περὶ αὐτοῦ Ἀγέανδρος / αμανέ.

σ. 20. κατὰ Ἄμαν. κελύκει τὸ Ἰόνιον, ἐκτεταχέναι αὐτὸς τὸ
 1487 μ. π. π. 1567 ἔργον διὰ τὴν ἐκτετακέναι τὸν Ἰ-
 ονίαν καὶ τὸν Ἰόνιον τὸν Ἀγέανδρον.

[ἡμεῖς αὖ ἐκτετακέναι Ἰόνιον. σ. 20-21]